

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.I.20.161/2019/6. szám

A tanács tagjai: . Orosz Árpád a tanács elnöke
. Kiss Gábor előadó bíró
. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes bíró

A felperes

A felperes képviselője: Dr. Feldmájer és Somogyi Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Feldmájer Péter ügyvéd

Az alperesek: I. rendű
II. rendű

Az alperesek képviselője: Dr. Uza Orsolya ügyvéd I. rendű képviselőjében
. Gál Zoltán ügyvéd II. rendű képviselőjében

A per tárgya: Hagyatéki hitelezői igény

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék
52.Pf.633.363/2018/5.

Az elsőfokú bíróság és a határozat száma: Pesti Központi Kerületi Bíróság
17.P.89.914/2017/30.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 52.Pf.633.363/2018/5. számú jogerős ítéletét a felülvizsgálattal támadott részében - a perköltség viselésére is kiterjedően - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

a felperes által az I. rendű alperesnek fizetendő másodfokú perköltség összegét 717.177 (hétszáztizenhétezer-százhetvenhét) forintra, a II. rendű alperesnek fizetendő másodfokú perköltség összegét 823.360 (nyolcszázhuszonháromezer-háromszázhatvan) forintra leszállítja.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek személyenként 700.000 (hétszázezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Ifj. R. M. és dr. H. G. 1997. szeptember 29-én alapították meg a felperes gazdasági társaságot, annak törvényes képviselőre id. R. M. volt jogosult.
- [2] Egy ingatlanátruházási ügylet kapcsán a Nemzeti Adó- és Vámhivatal a felperes javára 3.848.400 forint illetéktúlfizetést állapított meg, amelyet a felperes képviselőjében eljáró dr. H. G. a számlájára 1999. november 18-án átutalt. A felperes a 2015. június 9-én kelt levelével felszólította dr. H. G-t, hogy a számláján lévő és egyébként a felperest megillető illetéket utalja át az ő bankszámlájára. A felszólítás nem járt eredménnyel.
- [3] A felperes alapítását követően dr. H. G. több más ügyben is eljárta megbízott ügyvédként a felperes képviselőjében. A Fővárosi Bíróság előtt az egyik kerületi önkormányzat (a továbbiakban: önkormányzat) alperes ellen 14.K.32.914/2005. számon folyamatban volt eljárásban a bíróság az 2011. október 5-én kelt 11. számú ítéletével az alperes kisajátítási kártalanítási ügyben 2005. június 15-én meghozott 08-363/4/2005. számú határozatát megváltoztatta és a kisajátítás összegét felemelte, egyúttal kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 250.000 forint perköltséget.
- [4] A felperes (az említett közigazgatási per VI. rendű felperese) kérte az ítélet kijavítását és kiegészítését az önkormányzat által fizetendő késedelmi kamat mértékével kapcsolatban. A Fővárosi Bíróság az ítéletet a 112. és 117. sorszámú végzésével kijavította akként, hogy az alperes önkormányzat további 6.335.811 forint kártalanítást fizessen meg a felperes részére, az ítélet kiegészítése tárgyában azonban nem hozott határozatot.
- [5] A jogerős határozat alapján az önkormányzat 2011. november 21-én dr. H. G. egy banknál vezetett számlájára 19.839.254 forintot utalt át (6.531.875 forint tőke, 13.182.379 forint kamat, 125.000 forint perköltség).
- [6] A dr. H. G. helyetteseként eljáró I. rendű alperes 2011. november 26-án „tényállás”-t vett fel, amelyben megerősítette az átutalás tényét és azt, hogy id. R. M. a felperes képviselőjében megbízást adott a számára a szerinte tévesen kiszámított kamat tekintetében felszólító levél írására.
- [7] 2011. december 1-jén ifj. R. M. kiadási pénztárbizonylattal igazoltan dr. H. G. ügyvédi letétjéből 9.919.627 forint összeget készpénzben átvett. 2011. december 2-án pedig átvételi elismervénnyel igazoltan 9.857.187 forintot vett át dr. H. G.-től.
- [8] B. polgármesteri hivatal 2011. december 15-én ismét átutalt dr. H. G. számlájára 40.569.047 forintot, azonban a 2011. december 20-án kelt levelével felhívta a felperes jogi képviselőjét, hogy gondoskodjon az általa tévesen általa átutalt összeg, valamint 93.438 forint „túlfizetés” visszautalásáról.
- [9] A Dr. H. G. helyettes ügyvédeként eljáró I. rendű alperes tájékoztatta id. R. M.-t arról, hogy az önkormányzat szerint a késedelmi kamat számítása helyes, és arról is, hogy időközben dr. H. G. fenti számlájára 40.569.047 forint már „megérkezett”. A megbízó és az I. rendű alperes abban állapodtak meg, hogy a még a felperest illető kamatot „levonják”, így 11.573.229 forint különbözetet visszatartanak, 28.995.818 forintot dr. H. G. visszautal az önkormányzatnak. Az összeg visszautalása utóbb ténylegesen megtörtént. A visszatartott összeget dr. H. G. 2011. december 23-én a bankszámláján lekötötte.
- [10] Dr. H. G. a felperes képviselőjében az önkormányzattal szemben végrehajtási lap kiállítását kérte azzal, hogy számára 19.839.254 forint megfizetése megtörtént. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2013. február 6-án kelt Vh.400.825/2012. számú határozatával a végrehajtási lapot kiállította.
- [11] A végrehajtási eljárásban eljárta Sz. Végrehajtó Iroda 2013. február 28-án lefoglalta a dr. H. G.

ügyvéd letéti számláján lévő összeget, ezt követően dr. H. G. 2013. március 22-én és március 25-én összesen 11.653.265 forintot utalt át, majd ebből az összegből a végrehajtó iroda 10.268.663 forintot fizetett vissza dr. H. G. részére 2013. április 3-án, amely összegből 2013. április 12-én dr. H. G. a felperes részére 10.268.000 forintot fizetett ki.

- [12] Az önkormányzat kérelme alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2013. szeptember 25-én kelt Kpkf.670.241/2013/2. számú végzésével - az elsőfokú végzést megváltoztatva - a végrehajtási lapot visszavonta utalva arra, hogy a felperes a követelést úgy tüntette fel, mintha az adós részéről időközben nem történt volna kifizetés.
- [13] A Budai Központi kerületi Bíróság előtt 15.G.21.816/2014. számon a B. Önkormányzat felperes és a jelen per felperese mint alperes között peres eljárás volt folyamatban a korábbi kisajátítási perrel összefüggő kifizetések és a kamat elszámolása miatt, amelyben a Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.753/2016/5. számú kijavított ítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatva kötelezte a jelen per felperesét mint alperest, hogy jogalap nélküli gazdagodás címén a többletként megfizetett 10.807.896 forintot, és annak járulékait az önkormányzat felperesnek fizesse meg.
- [14] Dr. H. G. 2016. december 11-én végintézkedés hátrahagyásával elhunyt, hagyatékát a közjegyző a 2017. augusztus 7-én kelt hagyatékátadó végzésével az I-II. rendű alpereseknek mint végrendeleti örökösöknek adta át a közöttük létrejött osztályos egyezségekre is figyelemmel. A felperes által bejelentett hagyatéki hitelezői igényt az örökösök nem ismerték el.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

- [15] A felperes keresetében az alpereseket egyetemlegesen 24.992.483 forint tőke és annak 2015. június 15-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni.
- [16] Arra hivatkozott, hogy közte és dr. H. G. között ügyvédi megbízási szerződés jött létre, amelynek az érvényességét az írásba foglalás hiánya nem érintette. Szerinte dr. H. G. ügyvédként elszámolási kötelezettséggel tartozott felé a részére átvett pénzekért. Ő 2015. június 9-én felszólította, azonban az eredménytelen volt.
- [17] Utalt rá, hogy a fenti perrel összefüggésben a helyi önkormányzat 19.839.254 forintot, majd további 40.569.047 forintot utalt át dr. H. G. bankszámlájára, ebből az ügyvéd 11.573.229 forintot visszatartott. Utalt arra is, hogy a NAV korábban az illetéktúlfizetés kapcsán szintén 3.848.000 forint illetéket utalt a számlára. Mindezek alapján őt 35.260.483 forint illette meg.
- [18] További előadása szerint dr. H. G. 2013. április 12-én a részére 10.268.000 forintot kifizetett, a fennmaradó 24.992.483 forint összeggel nem számolt el.
- [19] A perben egyebek mellett indítványozta a dr. H. G. bankszámláját kezelő bank megkeresését a számlán szereplő adatok megismerése céljából.
- [20] Az I-II. rendű alperesek kérték a kereset elutasítását.
- [21] Állították, hogy dr. H. G. a többletkártalanítás iránti közigazgatási perben megítélt összeggel és járulékaival a felperessel elszámolt. Az I. rendű alperes utalt arra is, hogy dr. H. G. egyetlen bankszámlán kezelte az önkormányzattól befolyt pénzt, azzal elszámolt, tartozása nem volt. Az eljárás során elleneztek dr. H. G. számlakezelő bankjának a megkeresését a perbeli bankszámla adatainak beszerzése céljából.
- [22] Az alperesek az illetéktúlfizetési igény kapcsán elévülési kifogást terjesztettek elő.

Az első- és másodfokú ítélet

- [23] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperesnek 9.919.627 forintot és annak 2015. június 15-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.
- [24] A 3.848.000 forint összegű - illetéktúlfizetésből eredő - igény kapcsán helyt adott az alperesek

elévülési kifogásának, ezért arra tekintettel a követelést alaptalannak találta.

- [25] Indokolása szerint dr. H. G. a felek által nem vitatottan megbízás alapján járt el a felperes képviselőjében a korábban folyamatban volt közigazgatási perben, ezért az önkormányzat által a számlájára átutalt összegek kapcsán a felperes felé elszámolási kötelezettség terhelte.
- [26] Rámutatott, hogy a felperes javára, de Dr. H. G. bankszámlájára 2011. november 21-én 19.839.254 forint, majd 40.569.047 forint összegű átutalás történt, amelyből 28.995.818 forint került visszautalásra, és 11.573.229 forint „maradt hátra”, mindezekből következően 31.412.483 forint összeggel kellett az ügyvédnek a felperes felé elszámolnia.
- [27] A 31.412.483 forintból dr. H. G. a végrehajtónak két részletben 11.653.265 forintot utalt át, amelyből a végrehajtó 11.268.663 forintot utalt vissza. A két összeg különbözete (384.602 forint mint sikertelen végrehajtási költség) - szerinte - nem kérhető számon az ügyvéden, mert e körben nem bizonyított, hogy mulasztást követett volna el.
- [28] Okfejtése szerint a felek által nem vitatottan a végrehajtó visszautalását követően dr. H. G. 10.268.000 forintot kifizetett a felperesnek, így megállapítható, hogy az ügyvéd a második utalásból visszatartott összeggel igazoltan elszámolt.
- [29] Az elsőfokú bíróság vizsgálta azokat a II. rendű alperes által becsatolt kifizetési bizonylatokat, amelyek tartalma szerint 2011. december 1-jén 9.919.627 forintot, december 2-án pedig 9.857.137 forintot vett át ifj. R. M.. Arra a következtetésre jutott, hogy ifj. R. M. a felperes képviselőjében rendszeresen eljár, így elfogadható hogy dr. H. G.-vel ketten tárgyalják meg egymás közt a felperest érintő lényeges kérdéseket.
- [30] Érvelése szerint dr. H. G. nem járt el szabályszerűen, nem volt külön ügyvédi letéti számlája, ügyeiről megfelelő nyilvántartást nem vezetett, elhunytá után az irodagondnokok semmilyen papírokkal nem tudtak elszámolni, ugyanakkor - szerinte - nem hagyható figyelmen kívül, hogy a felperes mérlege, illetve könyvelése sem volt megfelelő a perbeli időszakban, ezért a becsatolt könyvelési anyagokat nem tartotta relevánsnak.
- [31] Az elsőfokú bíróság életszerűnek tartotta azt, hogy dr. H. G. ifj. R. M.-t a felperes képviselőjének elfogadta és számára a perbeli időszakban kifizetést eszközölt.
- [32] Vizsgálta, hogy milyen összeg kifizetésére került sor 2011. december elején a felperes képviselőjében eljáró ifj. R. M. részére. Utalt rá, hogy a II. rendű alperes két bizonylatot csatolt, összesen 19.776.754 forintról.
- [33] Rámutatott, hogy a felek egymással közvetlenül tárgyaltak, dr. H. G. a 2015. november 25-én kelt levelében azt írta a felperesnek: „[n]e feledjük: R. úr tőlem 2011-2013. között készpénzben mintegy 20.000.000 forintot vett fel, amelynek nyomát a könyvelésben nem találtam.” Az irat tartalmát valósnak elfogadva - érvelt az elsőfokú bíróság -, ha ifj. R. M. 2013-ig 20.000.000 forintot átvett, abban a felperes által is elismert 2013-ban átvett 10.268.000 forint is benne kellett, hogy legyen, vagyis dr. H. G. ifj. R. M. számára egyszer 9.000.000 forint körüli összeget még biztosan átadott.
- [34] Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a felperes a 2016. február 4-én kelt levelében is egyrészről az ügyvédi számlára utalt összegekkel való elszámolást kérte és csupán 10.270.663 forint kifizetésére szólította fel az ügyvédet, utalva arra, hogy utóbbi a Fővárosi Törvényszék előtt I.G.75.541/2015. számon folyamatban volt perben is úgy nyilatkozott, hogy a számláján 10.270.663 forint áll rendelkezésre.
- [35] Az elsőként utalt 19.839.254 forint összegből az elsőfokú bíróság álláspontja szerint 9.919.627 forint megfizetése igazolt, dr. H. G. így csak a fennmaradó összeggel nem számolt el a felperes felé. Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy dr. H. G. az első utalásnak a felét fizette így ki a felperes képviselőjében eljáró ifj. R. M.-nek, vagyis szerinte felmerülhet, hogy a felperes alapító tagjai a felperesnek járó rész felének kifizetésével összefüggésben ilyen módon osztozkodtak a perben nyert pénzen.
- [36] A felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében

elutasította.

- [37] A másodfokú bíróság okfejtése szerint az önkormányzat által utalt 19.839.254 forint esetében tényként megállapíthatóan a felperest megillető összegről van szó és helytálló az a következtetés, hogy ebből az összegből 2011. december 1-jén a felperes javára 9.919.627 forint kifizetése ifj. R. M-en keresztül megtörtént.
- [38] Ugyanakkor a másodfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a 2011. december 2-án kelt átvételi elismervény (A/3.) szerint ifj. R. M. által azon a napon dr. H. G-től átvett 9.857.127 forint összeg ténylegesen az önkormányzat által 2011. november 22-én a dr. H. G. számlájára átutalt 19.839.254 forint fennmaradó - az ügyvéd költségeivel csökkentett - részének a felperes részére való kifizetését igazolja.
- [39] Szerinte ezt támasztja alá közvetett módon a A/6. sorszám alatt csatolt „tényállás”, amelynek 2011. december 27-én felvett része kizárólag az önkormányzat későbbi, 2011. december 16-i utalásával (40.569.047 forint) foglalkozik és csak annak letéti számlán létre utal, nem tesz azonban említést a korábbi utalás összegéről és arról, hogy az még mindig a letéti számlán lenne.
- [40] A másodfokú bíróság szerint ugyancsak erre utal az, hogy a felperes 2012. május 15-én kelt és a 2011. évre vonatkozó egyszerűsített éves beszámolója, illetve annak az „Eredmény kimutatás” megnevezésű része „Egyéb bevételek” címszó mellett 19.839.000 forint összegű bevételt rögzít, amely szerinte megfeleltethető az önkormányzat által 2011. november 22-én dr. H. G. számlájára átutalt összegnek, és amely azt feltételezi, hogy ennek az összegnek a felperes részére való kifizetése ténylegesen megtörtént.
- [41] Érvelése szerint a kifizetés tényét erősíti továbbá a felperes 2014. évre vonatkozó főkönyvi kivonata, amely a 19.839.254 forint összegű követelést dr. H. G. letéti számlájával szembeni követelésként nem tartja nyilván, továbbá az ügyvéd részére megküldött 2015. évi fizetési felszólítások, amelyek egyike sem hivatkozik a 19.839.254 forint összegű elszámolás és kifizetés elmaradására.
- [42] További érvelése szerint az önkormányzat által történt első utalás időpontjához közeli dátumok is azt erősítik meg, hogy 2011. december elején a 19.839.254 forint letétből a felperes javára szóló kifizetésre sor került, mivel a perben nem merült fel adat arra nézve, hogy az adott időpontban más pénzösszeg is lett volna az ügyvéd letéti számláján.
- [43] A bizonyítékok egybevetése során a másodfok is arra az álláspontra jutott, hogy az önkormányzat által utóbb a dr. H. G. számlájára átutalt 40.569.047 forint elszámolására is sor került.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [44] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amely annak a hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú ítéletet helybenhagyó határozat meghozatalára irányult. Másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az ügyben eljáró első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.
- [45] Állította, hogy az ügyben eljáró bíróságok megsértették a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 164. § (1) bekezdésében és a 206. § (1) bekezdésében foglalt szabályokat, a másodfokú bíróság pedig nem tett eleget teljes mértékben az indokolási kötelezettségének.
- [46] Okfejtése szerint az ügyben eljáró bíróságok nem vették figyelembe, hogy dr. H. G. a perbeli jogvita alapjául szolgáló ügyletben ügyvédként járt el, akinek az eljárására vonatkozott a perbeli jogvitára irányadó időpontban hatályos 4/1999. (III. 1.) MÜK Szabályzat. Állította, hogy az A/3. sorszám alatt csatolt átvételi elismervények és pénztárbizonylatok sem azt nem bizonyítják, hogy a 9.919.627 forint kifizetésére az önkormányzat által megfizetett összegből került sor, sem azt, hogy a 9.857.137 forint kifizetésére valóban sor került.
- [47] Szerinte tévesen értékelte a másodfokú bíróság az ő 2011. évi mérlegét, amely szerint 44.789.000

forint a nyilvántartott követelésállomány, amelybe az önkormányzattal szembeni követelés is beletartozott. Utalt rá, hogy a mérlegben az egyéb bevételek között a 19.839.000 forintos követelés is szerepel, de az nem jelenti azt, hogy annak a befizetésére ténylegesen sor került, az összeg hozzá ténylegesen befolyt.

- [48] Állította, hogy a perben a fentiekre is figyelemmel nem őt terhelte a bizonyítási kötelezettség, mert dr. H. G. jogellenesen a saját számláján kezelte a vitatott összegeket, továbbá nincs jelentősége annak, hogy időben egymáshoz közelre esett ifj. R. M. magánbefektetéseinek a kifizetése és az önkormányzati átutalás. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte a bizonyítási indítványát a perbeli számlát kezelő bank megkeresése érdekében, ezzel kapcsolatban szerinte a bíróságok indokolási kötelezettségüknek sem tettek eleget.
- [49] Szintén állította, hogy iratellenes a jogerős ítéletnek az a megállapítása, hogy ő nem bizonyította, hogy ifj. R. M. befektetései léteztek. Hangsúlyozta, hogy dr. H. G. is úgy nyilatkozott, hogy ifj. R. M. részére teljesítette a 20.000.000 forintos kifizetést. További érvelése szerint a másodfokú bíróság tévesen tulajdonított jelentőséget annak, hogy korábban nem szólították fel dr. H. G-t, szerinte ennek indokát ifj. R. M. tanú a kihallgatása során előadta.
- [50] Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben elsődlegesen arra hivatkoztak, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében mellőzte az eljárási jogszabálysértések részletes megjelölését: a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését a tényállás okszerűtlen megállapítása miatt kérte, amelyre csupán általánosságban utalt. Szerintük konkrétan azonban nem jelölte meg, hogy a másodfokú bíróság milyen bizonyítékokból vont le okszerűtlen következtetést, milyen bizonyítási hiányosságok miatt nem tekinthető a jogerős ítélet megalapozatlannak, ezért a felülvizsgálati kérelem nem felel meg a régi Pp. 270. § (2) bekezdésének és a 272. § (2) bekezdésében foglaltaknak sem.
- [51] Az ügy érdemében kérték a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását.
- [52] Utaltak rá, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére már nincs lehetőség. Kiemelték, hogy a jogerős ítélet a felek közötti jogviszonyt helyesen tartalmazta, a másodfokú bíróság figyelembe vett minden egyes rendelkezésre álló tényállási elemet, külön megindokolva, hogy az egyes tényállási elem megállapítását mely bizonyítékok igazolták, és megjelölte azt is, hogy az egyes bizonyítékokat miként és milyen okból zárta ki a tényállás megállapítása során. Ezen túlmenően a korábbi eljárásban már előadott érveiket foglalták össze. E körben hangsúlyozták, hogy az ügyben eljáró bíróságok egyike sem fogadta el valósnak ifj. R. M. tanúvallomását, az elmondása szerinti állítólagos befektetés körében. Utaltak arra is, hogy mivel a felperes könyveinek a peres eljárás anyagává tett részei dr. H. G. felperessel történő elszámolására egyértelmű adatokat szolgáltatnak, ezért a felperes könyveire történő másodfokú bírósági hivatkozás szerintük teljes mértékben helytálló volt és helytállóan járt el a másodfokú bíróság akkor is, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az önkormányzati követelés tekintetében dr. H. G. a felperessel teljes mértékben elszámolt.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [53] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.
- [54] A Kúria előjáróban kiemeli, hogy a régi Pp. 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak a kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja]. A Kúria álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem e követelményeknek megfelel, mert a felperes a felülvizsgálati kérelmében megjelölte a szerinte a másodfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyeket [rég Pp. 206. § (1) bekezdés, 164. § (1) bekezdés], és kellő indokát adta annak is, hogy a jogerős ítéletet milyen okból tartja jogszabálysértőnek. Ezért a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának nem volt eljárásjogi akadálya.

- [55] A régi Pp. 275. § (2) bekezdése szerint a Kúria a jogerős határozatot - a törvényben foglalt kivételektől eltekintve - a felülvizsgálati kérelem kereti között vizsgálhatja felül. A felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú ítéletnek helyt adó határozat meghozatalára irányult. A másodfokú bíróság arra alapította az elsőfokú ítéletet megváltoztató határozatát, hogy a 2011. december 2-án kelt átvételi elismervényben foglalt 9.857.127 forint megfizetésére az önkormányzattal szembeni perben megítélt és dr. H. G. számlájára átutalt összegnek az elszámolása kapcsán került sor, továbbá, hogy a felek a kifizetéssel az elszámolást lezárták tekintették. Ezért a Kúriának abban kellett állást foglalnia, hogy ebben a körben a másodfokú bíróság ítélete jogoszerű volt-e.
- [56] A felek között abban nem volt vita, hogy dr. H. G. a számlájára 2011. november 21-én átutalt 19.839.254 forint kapcsán a közte és a felperes között fennálló ügyvédi megbízási szerződés alapján elszámolási kötelezettséggel tartozott. Ahogy a másodfokú bíróság is rámutatott, az tényként volt megállapítható, hogy az átutalt összeg a felperest illette meg, s abból 9.919.627 forintot dr. H. G. a felperes képviselőjében eljáró ifj. R. M.-nek 2011. december 1-jén kifizetett. Mindezekre figyelemmel az alpereseket terhelte annak a bizonyítása, hogy a különbözetként mutatkozó összeget a jogelődjük a felperes részére ténylegesen megfizette.
- [57] A régi Pp. 270. § (2) bekezdésének, a 275. § (3) bekezdésével való összevetéséből adódó helyes értelmezése szerint a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére már nincs lehetőség. Ez a korlát nem érvényesül azonban, ha a jogerős ítélet iratellenes, vagy a régi Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon nyilvánvalóan okszerűtlen, esetleg logikai ellentmondásokat tartalmaz, mert ezekben az esetekben a Kúria a tényállást felülmérlegelve hozhat a jogszabályoknak megfelelő döntést (BH 2013.119.). Ezt szem előtt tartva a Kúria a per iratai alapján arra a következtetésre jutott, hogy a másodfokú bíróság ebben a körben a bizonyítékok egybevetése során a régi Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon nyilvánvalóan okszerűtlen következtetéseket vont le és e miatt részben megalapozatlan döntést hozott.
- [58] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felek közötti elszámolás keretében az nem képezte vita tárgyát, hogy a 2011. december 1-jén és 2013. április 2-án történt kifizetésre a felek közötti elszámolás keretében került sor. A kifizetés megtörténtét igazolja a 2011. december 1-jén kiállított 5368827 sorszámú kiadási pénztárbizonylat, amely nyomtatványon a felperes mint jogosult nevében eljáró ifj. R. M. neve van meghatalmazottként feltüntetve, és a szöveges részben a „letét” kifejezés szerepel, továbbá a 2013. április 12-én kelt 0329901 sorszámú kiadási pénztárbizonylat, amin a felperes neve fel van tüntetve. Megállapítható, hogy a kifizetésre az arra rendszeresített nyomtatvány kiállításával került sor, és abból az is megállapítható, hogy a kifizetésre a felperes javára került sor.
- [59] Ezzel szemben az A/3. sorszám alatt csatolt 2011. december 2-án kelt átvételi elismervényt ifj. R. M. tanú saját kezűleg írta, és azon nincs feltüntetve, hogy dr. H. G. milyen célból és milyen minőségben fizetett ki a tanúnak 9.857.187 forintot. A három okirat összevetéséből alappal vonható le az a következtetés, hogy dr. H. G. ügyvéd a felperessel való elszámolás során a kifizetéseket következetesen kiadási pénztárbizonylattal igazolta, az okiratokon a jogosult személye vagy az átvető meghatalmazotti minősége kitűnik. Ezzel szemben a vitatott átvételi elismervény csupán a tanú egyoldalú nyilatkozata, amely az adott pénzösszeg átvételét bizonyítja, abból azonban nem állapítható meg a kifizetés célja, illetve az összeg rendeltetése.
- [60] Tekintettel arra, hogy a bizonyítási teher az alperesekre hárult, ezért a jogvita elbírálása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a 9.857.187 forint kifizetésének mi lehetett a tényleges indoka, illetve annak, hogy ifj. R. M. tanú ezzel kapcsolatos tényelőadásait az ügyben eljáró bíróságok nem fogadták el. Egyébként - amint ezt az elsőfokú bíróság is felvetette - nem kizárt, hogy a tanú és dr. H. G. a felperes cégben nemcsak tulajdonostársak voltak, hanem a perbeli időszakban egyikük által sem dokumentáltan olyan egyéb ügyleteket is köthettek, amely alapján fizette ki a fenti összeget dr. H. G. a tanúnak.
- [61] A másodfokú bíróság a fentieknek nem tulajdonított kellő jelentőséget, ezzel szemben más

körülmények és bizonyítékok bizonyító erejét tévesen ítélte meg. Tévesen tulajdonított jelentőséget annak, hogy a két kifizetésre (2011. december 1. és december 2.) az önkormányzat általi pénzáttutalást követő viszonylag rövid időn belül került sor, ez ugyanis nem ad logikus magyarázatot arra, hogy dr. H. G. a felperesnek járó pénzt miért két részletben és eltérő bizonylatokkal fizette ki, az egy összegben való - megfelelő okiratok kiállítása mellett történő - kifizetés lett volna életszerű.

- [62] Iratellenesen állapította meg a másodfokú bíróság azt is, hogy a kifizetések és a felperes 2011. évi egyszerűsített éves beszámolója, az ügyvédi munkadíjjal csökkentett összeg kifizetését igazolja. Az átvételi elismervényen és a pénztárbizonylaton szereplő összeg számszakilag nem egyezik meg a közigazgatási perben megállapított összeggel az ügyvédi munkadíj levonása esetén sem. Ez a körülmény pedig a felperes állítását támasztja alá, miszerint az önkormányzat által fizetendő összeget az éves mérlegben bevételként ugyan feltüntették, de a teljes összeg megfizetésére bizonyítottan nem került sor. A Kúria álláspontja szerint ehhez képest súlytalan az a tény, hogy az I. rendű alperes által felvett „tényállás” 2011. december 27-én készült része csupán a később egyébként tévesen átutalt 40.569.074 forintról tesz említést. Szintén nem hagyható figyelmen kívül, hogy dr. H. G. ügyvédként nem nyitott külön letéti számlát, a perrel érintett számlán az ügyvédi tevékenységével összefüggő pénzforgalom az egyéb pénzforgalomtól nem volt elkülönítve, továbbá, hogy a számlavezető bank megkeresésére irányuló indítványtól, azaz a számlaforgalommal kapcsolatos adatok beszerzésétől az alperesek annak ellenére zárkóztak el, hogy a bizonyítás őket terhelte.
- [63] A másodfokú bíróság által értékelt körülmények és egyéb bizonyítékok sem egyenként sem összességükben nem szolgáltak alapul arra, hogy a Kúria a bizonyítékok újabb egybevetése során az elsőfokú bíróságtól eltérő következtetéseket vonjon le.
- [64] Ezért a Kúria a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében a perköltség viselésére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Záró rész

- [65] A felülvizsgálati kérelem eredményre vezetett, ezért a Kúria a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 81. § (1) bekezdése alapján az alpereseknek fizetendő másodfokú perköltség összegét a pernyertesség és pervesztesség arányára figyelemmel leszállította, és a 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával kötelezte az alpereseket a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amely a jogi képviselője munkadíjából és a lerótt felülvizsgálati eljárási illeték összegéből áll.
- [66] A felperes jogi képviselőjének a megbízási szerződésben kikötött 500.000 forint + áfa összegű díját azonban eltúlzottnak ítélte, ezért azt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján az ügy körülményeire figyelemmel mérsékelte.
- [67] A Kúria a határozatát a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján a felperes kérelmére kitűzött tárgyaláson hozta meg.

Budapest, 2019. december 11.

. Orosz Árpád s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Csentericsné dr. Ágh Bíró Ágnes s.k. bíró